

denrigsministeren. Dette er Ministeren villig til at gaa ind paa, og det er altsaa et Bytte for Foreningerne, saaledes at her- efter Staten skal lønne den af Ministeren udnævnte Revisor, naar det vedtages, at Balget af den administrerende Direktør eller Forretningsføreren skal godkendes af Indenrigsministeren. Det er altsaa, hvis Lovfor- slaget vedtages, som det foreligger, overladt til Foreningerne at bestemme, om de ville gaa ind paa denne Forandring. Jeg, som kender Lidt til disse Foreninger, kan ikke se andet, end at Foreningerne ville have For- del af at gaa ind derpaa, og jeg kan ikke tro andet, end at Foreningerne ville gaa ind paa de Betingelser, som høre til for at faa godt af, hvad Lovforslagets § 2 nu by- der. Længer er Lovforslaget ikke, saaledes som det er vedtaget i Landstinget. Som det var, da det gik herfra, var der endnu en § 3, som lød paa, at Statskassen skulde yde et Tilskud af 300,000 Kr. til de tvende Kreditforeninger, hvilket skulde fordeles saa- ledes, at de 240,000 Kr. gik til den ydste Forening, som har nogle og thye tusind Interessenter og har udlaant c. 20 Mil- lioner Kr. og det øvrige, de 60,000 Kr. til Foreningen paa Verne. Denne Paragraf er strøget, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at det beklager jeg meget. Selvfølgelig have disse Foreningers Interessenter intet som helst juridisk Krav, men de synes mig at have et moralsk Krav og et dobbelt moralsk Krav paa at faa en saa- dan Støtte. For det første have de et mor- alske Krav, støttet paa, at Ministeriet end- ogsaa et Par Gange tidligere har fremsat Lovforslag her i Tinget om for disse For- eningers Interessenter at lette den aarlige Udelse paa den Waabe, at Amortisationen blev forlænget. Det er jo saaledes med disse Foreninger, at de ere anderledes bundne, der er en ganske anderledes Hemsko paa dem fra Statens Side end for andre Foreninger. Naar de vilde konvertere, fik de ikke Lov til at tage af deres Reserverfond eller forlænge Amortisationsfristen; thi Staten garanterer for Foreningernes Obligationers Renter, og derfor har Regeringen tidligere erkendt, at naar det skulde konverteres for disse For- eninger, burde der gøres noget for dem i Retning af, at Udelsene aarlig blive lettere. Regeringen havde altsaa forelagt et Lov-

forslag om Forlængelse af Amortisationstiden, men dette Lovforslag gik ikke igennem, hvad Foreningerne jo ikke kunde gøre for. Det er ogsaa anerkendt, først og fremmest ved Loven af 28de Maj 1880, at den Klasse Medborgere burde have Støtte. Nu er Forholdet for disse Foreninger, at de have 436,662 Kro- ners Gæld fra deres Konverteringstid, og at Interessenterne i begge Foreninger ikke kunne komme til at nyde Udbrag af deres aarlige Udelses før 1898. Derfor have vi, da Sagen sidst var i Folketinget, ment, at det var et billigt og rimeligt Krav, der blev stillet, at der i alt Fald blev ydet dem nogen Hjælp. Det er nu ikke lykkes at føre det igennem, og jeg beklager det meget efter den moralske Udkomst, jeg mente, at der var for de paagældende til at faa denne Bøttelse. Forholdet er imidlertid nu det, at der fore- ligger det Spørgsmaal til Tinget nu, da Forslaget er til eneste Behandling. Er det i Foreningernes Interesse at gaa ind paa de to Paragraffer, som ere tilbage, og som i det væsentlige indeholde, hvad Folketinget har vedtaget? Bør man støtte Foreningerne paa den Waabe eller ikke? Og da vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg tror, at vi bør tage, hvad der foreligger, thi det er i alt Fald noget. Om man end kan be- klage, at § 3 fuldstændig er forsvunden, saa er den Mulighed dog ikke udelukket, at der kan blive gjort Forsøg paa, om det ikke er praktisk gennemførligt at naa noget af den Art, og den første Paragraf giver de ny Interessenter den Fordel, at deres Udgifter blive mindre, naar de skulle laane, medens § 2 giver Foreningernes Kasse den Fordel, at den slipper for den Lønning og de Diæter og andre Udgifter, som den ene Revisor paabyrder Foreningerne. Jeg vil derfor til- raade Tinget at tage, hvad der foreligger, som et Fremstridt, om det end ikke er saa stort, som vi kunde ønske; om det end ikke kommer de gamle Interessenter til Gode, kommer det dog alle Interessenterne for saa vidt til Gode, som Revisoren skal lønnes af Staten. Jeg vil altsaa med denne Motive- ring anbefale, at vi vedtage Lovforslaget, som det foreligger, ihvorvel jeg vilde have ønsket, at der havde været noget tilbage af dets § 3.

M. Nielsen: Jeg har ogsaa ment at burde hilse paa dette Forslag, inden det,